

درباره کج‌فهمی جامعه‌شناسی مدرن از مفهوم شهادت

شهادت، شکست ظاهری یا افتتاح تاریخی؟

صفحه ۵

شنبه ۲۱ مهر ۱۴۰۳ | ۸ ربیع‌الثانی ۱۴۴۴ | ۱۱۲۴۲۶۲۸۱۲ | سال شانزدهم | شماره ۸۱ | ۸ صفحه | ۵۰۰ تومان

تیترهای امروز

پرواز بهیاد حزب‌الله لبنان بر فراز سرزمین‌های اشغالی، جنگ روانی صهیونیست‌ها را شکست داد

پیغام هدهد

■ حزب‌الله تصاویر مراکز مهم و حیاتی نظامی صنتی و اقتصادی رژیم صهیونیستی را منتشر کرد

صفحه ۷

ادامه دیپلماسی همسایگی در سفرهای رئیس‌جمهور به تر کمستان و رئیس مجلس به تاجیکستان

مذاکره از دوشنبه

تا عشق آباد

صفحه ۲

روابط عمومی کل سپاه اعلام کرد

کشف پیکر

شهید نیلفر و شان

صفحه ۲

حمله رژیم صهیونیستی به بیمارستان صحرایی هلال احمر ایران در مرز سوریه و لبنان

ستاره وحشی‌گری

صفحه ۴

«وطن امروز» از عدم تحقق اهداف سیاست «وارثات خودروی اقتصادی» گزارش می‌دهد

مصوبه‌ای به نفع

لوکس‌سواران

صفحه ۲

نگاه

بازی تاکتیکی پاریس – تل آویو

حنیف غفاری: طی

روزهای اخیر مقامات فرانسوی بر نقش دلسوزانه و میانی‌گرانه خود در قبال تحولات جاری در جنگ

غزه و لبنان تأکید ویژه‌ای داشته و رسانه‌های غربی (خصوصاً خبرگزاری فرانسه و یورونیوز) نیز درباره این نقش‌آفرینی ادعایی به‌شدت تبلیغ می‌کنند. ماجرا از جایی آغاز شد که امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه در موضعی ظاهراً تند، رویکرد نتانیاهو در جنگ غزه را به چالش کشید و هشدار داد کمک‌های تسلیحاتی کشورش به اراضی اشغالی را قطع خواهد کرد. در مقابل، نتانیاهو با اتخاذ موضعی تندتر نسبت به مکرون، کاخ الیزه را محکوم کرد و مدعی شد بدون فرانسه یا با فرانسه در جنگ لبنان و غزه پیروز خواهد شد و نیازی به حمایت پاریس (و هر بازیگر دیگری) ندارد! سوال اصلی این است: آیا واقعا فرانسه‌می‌تواند به‌عنوان یک «میجانی» در تحولات جاری در منطقه مورد اعتماد قرار گیرد؟ فراتر از آن، آیا اختلاف به وجود آمده میان فرانسوی‌ها و صهیونیست‌ها، واقعی است یا باید در مالواری آن به دنبال سناریوهای دیگری بود؟

نخستین نکته در تحلیل این منازعه کوتاه، معطوف به «نتیجه» آن است؛ جایی که قرار نیست وعده پوئالی مکرون مبنی بر قطع کمک‌های تسلیحاتی به اراضی اشغالی عملیاتی شود و حمایت‌های اطلاعاتی، تسلیحاتی و سیاسی پاریس از تل‌آویو نیز به قوت خود باقی است. به عبارت دقیق‌تر، در عمل هیچ گونه انتقالی که مصداق غیریت‌سازی فرانسوی‌ها و صهیونیست‌ها در جنگ غزه باشد، رخ نداده و صرفا پاریس تلاش دارد از انتقال بی‌خاصیت خود علیه تل‌آویو، به مثابه ابزاری برای نقش‌آفرینی بیشتر خود در غرب آسیا استفاده کند. بلافاصله پس از سخنان مکرون در انتقال از نتانیاهو و پاسخ نخست‌وزیر کودک‌کش و سفاک رژیم‌اشغالگر قدس، مکرون در تماس تلفنی با نتانیاهو از وی دلجویی و بر تعهد «خداشنه‌پذیر» پاریس در دفاع مطلق از رژیم صهیونیستی تأکید کرد. نقطه اوج این تماس تلفنی، جایی بود که مکرون حمایت‌های همه‌جانبه خود از صهیونیست‌ها در نسل‌کشی غزه و جنگ لبنان را به نخست‌وزیر رژیم اشغالگر قدس یادآوری کرد تا شاهدملی‌ای نیز بر بازی خود در زمین تل‌آویو داشته باشد!

نکنه دوم، معطوف به «تصویرسازی فرانسوی‌ها» از خود به عنوان بازیگری متفاوت از صهیونیست‌هاست. به رغم واقعیتی به نام ادغام رویکرد منطقه‌ای – امنیتی پاریس و تل‌آویو در یکدیگر، البیزه تلاش دارد ادرس انحرافی و عملی را درباره استقلال راهبردی خود در قبال جنگ غزه و لبنان به افکار عمومی دنیا مخابره کند.

ادامه در صفحه ۶

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

وطن امروز

صفحه ۵

۱۱۰سال و ۲۰روز گذشت |

مستند «آرزم» و روایت خیانت پهلوی اول

درباره اروند رود

بدیم بره پالانی

صفحه ۸

ولادت با سعادت ابن‌الرضا حضرت امام حسن عسکری علیه‌السلام را به شیوعان جهان تبریک می‌گویم

یادداشت روز

شلیک

به سازمان ملل

| رضا رحمتی* |

تیراندازی دیروز ۲۰ مهر نظامیان اسرائیلی به سمت مقر نیروهای یونیفل (نیروهای حافظ صلح سازمان ملل متحد در لبنان) با واکنش‌های بسیاری همراه شده است. از جمله این واکنش‌ها، انتقاد تند و صریح دبیر کل سازمان ملل «آنتونیو گوت‌ریش» بود که گفت «تیراندازی به محل استقرار نیروهای یونیفل (نیروهای حافظ صلح سازمان ملل در لبنان) نقض قوانین بین‌المللی مربوط به سازمان ملل متحد است و باید نیروهای بین‌المللی حافظ صلح مورد حفاظت قرار گیرند… من تیراندازی به محل نیروهای یونیفل را محکوم می‌کنم. ما به اسرائیل توضیح دادیم که این حادثه غیر قابل تحمل است.»

به بهانه این بی‌اعتنایی به ترتیبات سازمان ملل متحد و واکنش گسترده کشورهای مختلف، نگاهی به سیاهه تمسخر «حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل» به وسیله اسرائیل خواهیم داشت. یکی از مسائلی که در یک سال گذشته توجه بسیاری را به خود جلب کرده، نقض‌های بی‌دریی حقوق بین‌الملل توسط اسرائیل بوده است. مستقل از هموردی که فلسطینیان و اسرائیل در یک سال گذشته بر سر مسائل مختلف داشته‌اند و مستقل از پیروزی‌های میدانی هریک، مسائل حقوقی نیز مورد توجه بوده است. ایراد اتهام‌های حقوقی به ایران، در حالی است که نزدیک به یک سال است مهم‌ترین همپیمان آمریکا و غرب (بدون آنکه در حمایت پروپاقرص غربی‌ها کمترین تزلزلی ایجاد شده باشد) در منطقه یعنی اسرائیل، حقوق و اخلاق بین‌الملل و نزاکت سیاسی را نیز همچون غزه و جنوب لبنان تبدیل به تلی از خاک کرده است.

۱- استهزای دیوان بین‌المللی دادگستری
دیوان بین‌المللی دادگستری در تاریخ ۱۹ ژوئیه سال ۲۰۲۴ همزمان با تلاوم نسل‌کشی در غزه، همچنین افشای اقدامات اسرائیل علیه اسرای فلسطینی، حکمی را صادر کرد که بر اشغال غیرقانونی «سرزمین‌های فلسطینی» توسط اسرائیل اصرار داشت و قائل به پایان دادن آن و «جلوگیری از ایجاد شهرک‌های جدید» توسط اسرائیل شده بود. در بخشی از این حکم آمده است: «دیوان بر این باور است که نقض ممنوعیت تصرف اراضی با زور توسط اسرائیل و حق تعیین سرنوشت مردم فلسطین تأثیر مستقیمی بر غیرقانونی بودن ادامه حضور اسرائیل به عنوان یک قدرت اشغالگر در سرزمین اشغالی فلسطین دارد. سواستفاده مداوم اسرائیل از موقعیت خود به عنوان یک قدرت اشغالگر، از طریق الحاق و اعمال کنترول دائمی بر سرزمین اشغالی فلسطین و ادامه نارضایتی از حق مردم فلسطینی برای تعیین سرنوشت خود، نقض اصول اساسی حقوق بین‌الملل است و حضور اسرائیل را در اراضی اشغالی فلسطین غیرقانونی می‌کند». دیوان علاوه بر این اضافه کرد «جمع عمومی و شورای امنیت سازمان ملل متحد و همه دولت‌ها ملزم به همکاری با عدم به رسمیت‌شناسی اشغال سرزمین‌های اشغال‌شده به دست اسرائیل هستند». این موضوع در عین حال که یک اقتضاح بین‌المللی برای اسرائیل و همپیمانان (به‌طور خاص آمریکا) و برآیندی از فشار افکار عمومی بین‌المللی و بیشن منصفانه قنات این نهاد بین‌المللی بود، با به‌سخره گرفتن این نهاد توسط اسرائیل و حتی ایالات متحده همراه شد، تا جایی که برخی مقامات آمریکایی قضات و رئیس دیوان را تهدید به لغو روادید و تحریم کردند.

۲- استهزای قطعنامه «حقوق و امتیازات» فلسطین

در استانه رای‌گیری قطعنامه‌ای با موضوع «حقوق و امتیازات» فلسطین که از شورای امنیت سازمان ملل متحد می‌خواهد درخواست فلسطین برای تبدیل شدن به یکصدونودوچهارمین عضو این سازمان در تاریخ ۲۱ اردیبهشت ۱۴۰۳ را مورد بررسی قرار دهد، ائتلافی عجیب در تاریخ سازمان ملل متحد افتاد که برآمده از خوی ناقض دارد.

۱- در صورت حمله رژیم صهیونیستی به مراکز هسته‌ای، نظامی و نفتی ایران، این حمله در هر سطحی که انجام شود با هماهنگی کامل و چراغ سبز آمریکا انجام می‌شود.
۲- در صورت حمله نکردن به تأسیسات هسته‌ای و نفتی ایران، دلیل این اقدام، ناتوانی رژیم صهیونیستی در هدف قرار دادن این تأسیسات و هراس تل آویو و واشنگتن از واکنش ایران است. و حتماً ایران با این ۲ برآورد، یک موضع واحد دارد و آن این است: جمهوری اسلامی از فرصت واکنش به حمله رژیم صهیونیستی برای پیگیری ۲ هدف پیشتر بهره را خواهد برد.
الف- حمله به پایگاه‌های آمریکایی در راستای راهبرد اخراج آمریکایی‌ها از غرب آسیا
ب- انهدام پایگاه‌های نظامی و زیرساخت‌های رژیم صهیونیستی به شکلی که تأثیر مستقیم بر معادله و موازنه جنگ در جبهه‌های غزه و لبنان داشته باشد.

۳- کشتار کارکن و کارمندان سازمان ملل و امدادگران در سیاهه جنایات رژیم اسرائیل و در ادامه نسل‌کشی که در غزه و جنوب لبنان به‌راه‌انداخته، فهرست بلندبالایی از کشتار کارکنان و کارمندان بهداشت و درمان، امدادگران و حتی کارکنان سازمان ملل متحد نیز دیده می‌شود.

ادامه در صفحه ۶

نیست که خدشه‌ای بر سیاست اصولی آمریکا برای حفاظت و حراست از رژیم صهیونیستی وارد کند. قطعاً دولت آمریکا حامی اصلی رژیم صهیونیستی در جنایات یک سال اخیر این رژیم در غزه و لبنان و شریک جرم در ارتکاب این جنایات است. نکته دیگری که باید به آن اشاره کرد این است که دولت دموکرات آمریکا بنا به منافع انتخاباتی خود، همکاری‌های ویژه‌ای با دولت نتانیاهو نیز داشته است. دموکرات‌ها بنا به ملاحظات انتخاباتی و مدیریت رفتار انتخاباتی لابی صهیونیستی، امتیازات بزرگی به دولت نتانیاهو داده‌اند. برای مثال، در ماجرای ترور شهید منبیه در تهران، دولت بایدن با وعده آتش‌بس، انتقام ایران و ایجاد کرد، دستور ترور شهید سیدحسن نصرالله را از نیویورک صادر کند. بازی اخبری که دولت حمله رژیم صهیونیستی به خاک ایران فراهم کند. عملیات «وعده صادق ۲» به راه انداخته نیز در همین راستا قابل ارزیابی است. بایدن با ادعای مخالفت با هدف قرار دادن تأسیسات هسته‌ای و نفتی ایران، تلاش می‌کند شرایط کم‌هزینه‌ای برای حمله رژیم صهیونیستی به خاک ایران فراهم کند. آمریکایی‌ها برنامه رژیم صهیونیستی برای حمله به تأسیسات هسته‌ای و نفتی ایران را برجسته کرده و سپس مدعی مخالفت با آن می‌شوند. آن‌ها همچنین این گزاره را مطرح می‌کنند که در صورت حمله اسرائیل به تأسیسات هسته‌ای و نفتی ایران، واشنگتن در مقابل پاسخ ایران، دفاعی از رژیم صهیونیستی انجام نمی‌دهد.

برخی تحلیلگران معتقدند آمریکایی‌ها از این بازی ۲ هدف را دنبال می‌کنند.
الف- حمله به تأسیسات هسته‌ای و نفتی ایران با هزینه کم برای آمریکا. یعنی آمریکا با اتخاذ ژست مخالفت، ایران را متقاعد می‌کند در این حمله نقشی نداشته است. از سوی دیگر آمریکا با طرح این موضوع که در مقابل پاسخ ایران، از اسرائیل دفاع نمی‌کند؛ در واقع ایران را متقاعد می‌کند در واکنش به حمله اسرائیل به تأسیسات هسته‌ای و نفتی‌اش، پایگاه‌های آمریکا در منطقه را هدف قرار ندهد. این در حالی است که «وعده صادق ۲» نشان داد آمریکا اساساً توانی برای مقابله با حملات موشکی ایران علیه رژیم صهیونیستی ندارد. بنابراین آمریکا بدون دادن هزینه، هدف قرار گرفتن تأسیسات هسته‌ای و نفتی ایران توسط اسرائیل را محقق می‌کند. ضمن اینکه دولت بایدن با این اقدام، رضایت لابی صهیونیستی در آمریکا را نیز جلب می‌کند.

ب- دولت آمریکا با بزرگنمایی حمله رژیم صهیونیستی به تأسیسات هسته‌ای و نفتی ایران، در واقع تلاشی می‌کند به مرگ بگیرد که ایران به موارد حمایت‌های دولت دموکرات آمریکا از دولت نتانیاهو بوده است. دست‌کم در ۲ مورد، دولت بایدن در قبال انتقام ایران از رژیم صهیونیستی نیز مستقیماً وارد میدان شد. مشارکت جنگنده‌های آمریکایی در هدف قرار دادن پهلوهای ایران را تسلیحاتی در جریان عملیات «وعده صادق ۱» و همین‌طور وعده دروغ تحقق آتش‌بس در قبال خوشبختنداری ایران از گرفتن انتقام ترور شهید اسماعیل هنیه در تهران و سپس چراغ سبیز برای ترور شهید سیدحسن نصرالله، باعث شد حضور فعالانه کاخ سفید در حمایت و پشتیبانی از رژیم صهیونیستی و مشارکت در جنایات این رژیم علنی تر شود. بنابراین همدستی آمریکا با رژیم صهیونیستی در این حوزه نیز گواهی رسمی می‌گردد! خبر! در یک سال گذشته آمریکا‌یی‌ها به صورت رسمی نزدیک به ۱۰ میلیارد دلار کمک پلاعوضی به رژیم صهیونیستی داده‌اند، البته برخی گزارش‌های غیررسمی این رقم را تا ۳۰ میلیارد دلار تخمین زده‌اند. در کنار این کمک نقدی پلاعوضی که برای جلوگیری از سقوط اقتصاد رژیم صهیونیستی پرداخت شده، واشنگتن میلیارد‌ها دلار تسلیحات نظامی پیشرفته در اختیار تل آویو قرار داده است. در این حوزه نیز گزارش‌های رسمی می‌گوید کاخ سفید در یک سال گذشته ۲۷ میلیارد دلار سلاح در اختیار رژیم صهیونیستی گذاشته است اما گزارش‌های غیررسمی از هزینه ۶۰ میلیارد دلاری رژیم صهیونیستی برای کشتار و جنایت در غزه و لبنان حکایت دارد. غیر از این هزینه‌های هنگفت مالی و تسلیحاتی، فرماندهان و افسران ارشد نظامی و اطلاعاتی واشنگتن به صورت مستمر و پیوسته، در اتاق جنگ مشترک رژیم صهیونیستی حضور یافته و مشاوره‌های لازم را به فرماندهان و افسران رژیم صهیونی ارائه می‌دهند. برای مثال استراتژی ورود زمینی ارتش صهیونیستی به غزه، توسط پنتاگون بر اساس تجربیات نظامیان آمریکایی در اشغال فلوچه در عراق به ارتش رژیم صهیونیستی ارائه شد. در حوزه اطلاعاتی نیز هدف قرار دادن فرماندهان مقاومت، دستور کار مشترک سیا و موساد است. خدمات ماهواره‌ای آتلانین پنتاگون به ارتش صهیونیستی نقش موثری در هدف قرار دادن فرماندهان مقاومت در غزه و بوئزه لبنان داشته است. در حوزه سیاسی و دیپلماتیک نیز دولت بایدن در یک سال گذشته تمام‌قد در کنار رژیم صهیونیستی قرار گرفت و در چند نوبت قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل علیه رژیم صهیونیستی را وتو کرد. فشار به قضات دادگاه بین‌المللی برای جلوگیری از صدور حکم بازداشت نتانیاهو و دیگر جنایت‌سکاران صهیونیست و همین‌طور سرکوب گسترده و کم‌سابقه اعتراضات اساتید و دانشجویان دانشگاه‌های آمریکا از دیگر

موازات با نتانیاهو و دولت دموکرات آمریکا از دولت نتانیاهو بوده است. دست‌کم در ۲ مورد، دولت بایدن در قبال انتقام ایران از رژیم صهیونیستی نیز مستقیماً وارد میدان شد. مشارکت جنگنده‌های آمریکایی در هدف قرار دادن پهلوهای ایران را تسلیحاتی در جریان عملیات «وعده صادق ۱» و همین‌طور وعده دروغ تحقق آتش‌بس در قبال خوشبختنداری ایران از گرفتن انتقام ترور شهید اسماعیل هنیه در تهران و سپس چراغ سبیز برای ترور شهید سیدحسن نصرالله، باعث شد حضور فعالانه کاخ سفید در حمایت و پشتیبانی از رژیم صهیونیستی و مشارکت در جنایات این رژیم علنی تر شود.

بنابراین همدستی آمریکا با رژیم صهیونیستی در این حوزه نیز گواهی رسمی می‌گردد! خبر! غزه و لبنان نیز گواهی رسمی می‌گردد! خبر! در یک سال گذشته آمریکا‌یی‌ها به صورت رسمی نزدیک به ۱۰ میلیارد دلار کمک پلاعوضی به رژیم صهیونیستی داده‌اند، البته برخی گزارش‌های غیررسمی این رقم را تا ۳۰ میلیارد دلار تخمین زده‌اند. در کنار این کمک نقدی پلاعوضی که برای جلوگیری از سقوط اقتصاد رژیم صهیونیستی پرداخت شده، واشنگتن میلیارد‌ها دلار تسلیحات نظامی پیشرفته در اختیار تل آویو قرار داده است. در این حوزه نیز گزارش‌های رسمی می‌گوید کاخ سفید در یک سال گذشته ۲۷ میلیارد دلار سلاح در اختیار رژیم صهیونیستی گذاشته است اما گزارش‌های غیررسمی از هزینه ۶۰ میلیارد دلاری رژیم صهیونیستی برای کشتار و جنایت در غزه و لبنان حکایت دارد. غیر از این هزینه‌های هنگفت مالی و تسلیحاتی، فرماندهان و افسران ارشد نظامی و اطلاعاتی واشنگتن به صورت مستمر و پیوسته، در اتاق جنگ مشترک رژیم صهیونیستی حضور یافته و مشاوره‌های لازم را به فرماندهان و افسران رژیم صهیونیستی متائر از اختلافات جناحی و تاکتیکی دولت حاکم بر آمریکا با دولت حاکم بر رژیم صهیونیستی قرار نمی‌گیرد. در واقع حفاظت از رژیم صهیونیستی یک تکلیف حاکمیتی برای هیات حاکمه آمریکاست. در این میان، اختلافات قرار دادن فرماندهان مقاومت، دستور کار مشترک سیا و موساد است. خدمات ماهواره‌ای آتلانین پنتاگون به ارتش صهیونیستی نقش موثری در هدف قرار دادن فرماندهان مقاومت در غزه و بوئزه لبنان داشته است. در حوزه سیاسی و دیپلماتیک نیز دولت بایدن در یک سال گذشته تمام‌قد در کنار رژیم صهیونیستی قرار گرفت و در چند نوبت قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل علیه رژیم صهیونیستی را وتو کرد. فشار به قضات دادگاه بین‌المللی برای جلوگیری از صدور حکم بازداشت نتانیاهو و دیگر جنایت‌سکاران صهیونیست و همین‌طور سرکوب گسترده و کم‌سابقه اعتراضات اساتید و دانشجویان دانشگاه‌های آمریکا از دیگر

۱- تضاد منافع جریان راست‌گرای رژیم صهیونیستی با دولت دموکرات آمریکا بوئزه در موضوعاتی مانند توسعه شهرک‌های صهیونیست‌نشین یا ایده ۲ دولتی.

۲- هم‌افزایی سیاست‌های دولت نتانیاهو با موضوع جایگاه ترامپ به عنوان رقیب جدی دولت دموکرات آمریکا. بنابراین مشخص است اختلافات بایدن و نتانیاهو صرفاً ناشی از منافع شخصی و جناحی است و این اختلاف‌ها اساساً در سطحی